

SZCZEGÓŁOWE UWAGI FUNDACJI PANOPTYKON DO ZAŁOŻEŃ USTAWY O MONITORINGU WIZYJNYM

Zakres projektowanej regulacji

<p>Przedmiotem regulacji ustawowej jest prowadzenie monitoringu wizyjnego w otwartej przestrzeni publicznej lub zamkniętej przestrzeni przeznaczonej do użytku publicznego, w celu zapewnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego lub ochrony osób i mienia przez: podmioty publiczne lub podmioty niepubliczne realizujące zadania publiczne, osoby fizyczne, osoby prawne oraz jednostki organizacyjne nie będące osobami prawnymi, które nie realizują zadań publicznych. Projekt określa zasady instalowania i stosowania tych systemów monitoringu wizyjnego, w odniesieniu do których utrwalony obraz może być na bieżąco odbierany (wyłącznie oglądany), rejestrowany lub przetwarzany.</p>	<p>Projekt – wbrew oficjalnym deklaracjom – nie będzie miał kompleksowego charakteru – poza jego zakresem znajdą się działania prowadzone:</p> <ul style="list-style-type: none">⇒ w przestrzeniach innych niż otwarta przestrzeń publiczna lub zamknięta przestrzeń przeznaczona do użytku publicznego;⇒ w celach innych niż zapewnienie bezpieczeństwa i porządku publicznego lub ochrony osób i mienia. <p>W dalszej części założeń omówione są kolejne ograniczenia, zawężające zakres działania przyszłej ustawy (por. uwagi niżej).</p>
<p>Zgodnie z założeniami monitoring wizyjny w otwartej przestrzeni publicznej lub zamkniętej przestrzeni przeznaczonej do użytku publicznego będzie prowadzony zgodnie z zasadami legalizmu, celowości, proporcjonalności, minimalizacji ingerencji w inną przestrzeń niż w odniesieniu do której jest on realizowany oraz merytorycznej poprawności i adekwatności w stosunku do celów jego prowadzenia.</p>	<p>Zasady te zasługują na akceptację. Niestety część z nich (przede wszystkim zasada adekwatności i proporcjonalności) nie znajduje dostatecznego odzwierciedlenia w szczegółowych propozycjach.</p>
<p>W zakresie rozróżnienia rodzajów przestrzeni, w której prowadzony jest monitoring proponuje się wyodrębnienie:</p> <ul style="list-style-type: none">⇒ otwartej przestrzeni publicznej – przestrzeń powszechnie dostępna (np. ulice);	<p>Proponowane rozróżnienie rodzajów przestrzeni – wbrew prawdopodobnym intencjom Projektodawcy – nie ma, w obecnym brzmieniu projektu, charakteru wyczerpującego: nie jest jasne, jakie rodzaje przestrzeni wejdą do kategorii 2 (zamknięta przestrzeń przeznaczona do użytku publicznego). Postulujemy sformułowanie</p>

<p>⇒ zamkniętej przestrzeni przeznaczonej do użytku publicznego – ograniczona obszarowo przestrzeń lub obiekt udostępnione do użytku publicznego na warunkach określonych przez właściciela lub zarządzającego (np. sklepy, budynki użyteczności publicznej, zakłady pracy);</p> <p>⇒ przestrzeni prywatnej – przestrzeń lub obiekt wykorzystywany przez właściciela lub użytkownika wyłącznie w celach prywatnych.</p>	<p>definicji w taki sposób, by było jasne, że przestrzeń, która nie przynależy do kategorii 1 ani 3, trafia do kategorii 2.</p> <p>Jednocześnie zwracamy uwagę, że ograniczenie wymogów dotyczących prowadzenia monitoringu w przestrzeniach należących do kategorii 2 względem przestrzeni należących do kategorii 1 może wywołać niezamierzony, negatywny skutek w postaci „zamykania” niektórych rodzajów miejsc (np. parków, osiedli).</p>
<p>Każdej osobie będzie przysługiwało prawo do informacji o objęciu jej monitoringiem wizyjnym w otwartej przestrzeni publicznej lub zamkniętej przestrzeni przeznaczonej do użytku publicznego oraz prawo do ochrony swojego wizerunku przed rozpowszechnianiem, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.</p> <p>Ochrona wizerunku przed rozpowszechnianiem dotyczyć będzie obrazu twarzy lub sylwetki umożliwiających identyfikację tożsamości osoby, której obraz jest odbierany lub zarejestrowany w systemie monitoringu wizyjnego. Ponadto ochronie przed rozpowszechnianiem podlegać będzie także, odbierany lub zarejestrowany w systemie monitoringu wizyjnego, obraz pojazdu o cechach pozwalających na identyfikację osoby fizycznej lub prawnej będącej właścicielem lub użytkownikiem pojazdu.</p>	<p>Prawo do informacji o objęciu monitoringiem wizyjnym w otwartej przestrzeni publicznej lub zamkniętej przestrzeni przeznaczonej do użytku publicznego zasługuje na pełne poparcie.</p> <p>Natomiast propozycja dodatkowego usankcjonowania prawa ochrony wizerunku przed rozpowszechnieniem – poza pozytywnym aspektem gwarancyjnym – niesie poważne problemy związane z radykalnym zawężeniem zakresu przyszłej regulacji (por. niżej) oraz ograniczeniem pożądanego zakresu ochrony. Negatywnie oceniamy pomysł ograniczenia jej do obrazu twarzy lub sylwetki oraz obrazu pojazdu, które umożliwiają identyfikację tożsamości osoby. Ochronie podlegać powinno całe nagranie (przy założeniu, że zawiera na przykład wizerunki bądź jakiegokolwiek informacje dotyczące osób zidentyfikowanych bądź możliwych do zidentyfikowania), a nie jedynie jego fragment.</p>
<p>Dodatkowe obostrzenia dotyczą systemów monitoringu wizyjnego, w których dochodzi do przetwarzania obrazu rozumianego jako działania polegające na zestawieniu obrazu z danymi pozwalającymi na identyfikację tożsamości osoby objętej monitoringiem wizyjnym. Przetwarzanie obrazu pochodzącego z systemów monitoringu wizyjnego będzie mogło być prowadzone ze względu na cele wynikające z niniejszej ustawy, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej. Ponadto będzie ono podlegać rygorom wynikającym z ustawy o ochronie danych osobowych.</p>	<p>Fragment ten budzi nasze zastrzeżenia i wątpliwości interpretacyjne. Nie jest dla nas jasne, czy działania polegające na „zestawieniu obrazu z danymi pozwalającymi na identyfikację tożsamości osoby objętej monitoringiem wizyjnym” mają mieć charakter systematyczny, czy również okazjonalny. Projekt nie odpowiada też na pytanie, co dzieje się w sytuacji, w której podmiot prowadzący monitoring co do zasady nie zestawia obrazu z danymi, a jedynie ma taką możliwość.</p> <p>Nie jest dla nas jasne, czy zaproponowane rozwiązanie należy interpretować a contrario, w taki sposób, że przetwarzanie za pomocą monitoringu danych w sposób inny niż opisany nie będzie podlegać rygorom ustawy o ochronie danych osobowych. Przyjęcie takiego</p>

	<p>założenia byłoby możliwe jedynie w sytuacji, w której ustawa o monitoringu wizyjnym przewidywałaby co najmniej tak daleko idącą ochronę, jak ustawa o ochronie danych osobowych.</p>
<p>Przygotowywana ustawa określi:</p> <ul style="list-style-type: none"> ⇒ zasady prowadzenia monitoringu wizyjnego w otwartej przestrzeni publicznej i w zamkniętej przestrzeni przeznaczonej do użytku publicznego; ⇒ prawa osób, które znajdują się w otwartej przestrzeni publicznej lub zamkniętej przestrzeni przeznaczonej do użytku publicznego objętych monitoringiem wizyjnym; ⇒ zasady udostępniania wglądu do obrazu zarejestrowanego w systemach monitoringu wizyjnego oraz przekazywania kopii zarejestrowanego obrazu podmiotom uprawnionym; ⇒ przepisy karne. 	<p>Wymieniona lista wymaga naszym zdaniem weryfikacji (w szczególności uzupełnienia o rozwiązania służące weryfikacji zgodności prowadzonego monitoringu wizyjnego z prawem).</p>
<p>Regulacja będzie miała zastosowanie w odniesieniu do:</p> <ul style="list-style-type: none"> ⇒ monitoringu wizyjnego prowadzonego w otwartej przestrzeni publicznej lub zamkniętej przestrzeni przeznaczonej do użytku publicznego w celu zapewnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego lub ochrony osób i mienia; ⇒ monitoringu wizyjnego, w odniesieniu do którego zarejestrowany obraz jest przetwarzany. <p>Ustawa nie obejmie natomiast:</p> <ul style="list-style-type: none"> ⇒ Osób fizycznych, które prowadzą monitoring wizyjny wyłącznie w celach prywatnych i nie obejmujący otwartej przestrzeni publicznej lub zamkniętej przestrzeni przeznaczonej do użytku publicznego. ⇒ Kwestii związanych z rejestracją obrazu uregulowanych w przepisach odrębnych. ⇒ Systemów monitoringu wizyjnego, które uniemożliwiają konwersję optycznego obrazu do poziomu pozwalającego na obserwację lub 	<p>Nie jest dla nas jasne, jakie są wzajemne relacje wyróżnionych zbiorów sytuacji, do których „regulacja będzie miała zastosowanie” bądź których „ustawa nie obejmie”. Nie mamy na przykład pewności, czy przesłanki stosowania ustawy mają charakter rozłączny, w szczególności, czy ustawa będzie regulować działanie monitoringu, w odniesieniu do którego zarejestrowany obraz jest przetwarzany nawet wówczas, gdy nie dotyczy to wskazanych w punkcie 1 przestrzeni i celów. Przyjęcie tego założenia oznacza, że zasady działania takiego monitoringu nie będą w sposób precyzyjny określone (poza niejasnym odwołaniem do ustawy o ochronie danych osobowych). Nie jest dla nas również w pełni jasne, czy poza zakresem regulacji znajdą się działania, które nie spełniają ani przesłanek pozytywnych, ani negatywnych (np. monitoring wizyjny wykorzystywany przez osobę fizyczną w przestrzeni prywatnej nie tylko do celów prywatnych lub przez osobę prawną w przestrzeni innej niż publiczna otwarta bądź zamknięta przeznaczona do użytku publicznego) i jakie będą tego praktyczne konsekwencje.</p>

<p>rejestrację obrazu w zakresie objętym ochroną przed rozpowszechnianiem.</p>	<p>Wyłączenie z zakresu regulacji monitoringu realizowanego w celach innych niż zapewnianie bezpieczeństwa i porządku publicznego lub ochrona osób i mienia jest nieuzasadnione ze względów gwarancyjnych (ochrona praw i wolności osób monitorowanych w celach niezgodnych z prawem). Przyjęcie takiego rozwiązania rodzi ryzyko, że podmioty prowadzące monitoring wizyjny będą deklarować realizację celów innych niż rzeczywiste. Rozwiązaniem tego problemu może być założenie, że wyrażenia „regulacja będzie miała zastosowania” czy „ustawa nie obejmie” nie odnosi się do proponowanych w projekcie zakazów, a jedynie do wymogów, jakie powinien spełniać leganie działający monitoring. To mijają się jednak z językową wykładnią wskazanych wyżej wyrażeń i prowadzi poważnych wątpliwości interpretacyjnych.</p>
<p>Proponuje się wprowadzenie następującego słownika ustawowego, zgodnie z którym pod pojęciami:</p> <p>⇒ monitoringu wizyjnego – rozumie się przez to zdalny odbiór obrazu prowadzony w sposób systematyczny w przestrzeni znajdującej się w polu widzenia kamer zainstalowanych w określonych punktach na obszarze monitorowanym lub w jego pobliżu, realizowany w celu zapewnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego lub ochrony osób i mienia.</p>	<p>Proponowana definicja jest niejasna, prowadzi również do wniosku, że jeśli deklarowany cel czynności polegającej na zdalnym odbiorze obrazu będzie inny niż zaproponowany w założeniach (bezpieczeństwo i porządek publiczny lub ochrona osób i mienia), czynność ta nie będzie objęta przyszłą ustawą, co naszym zdaniem nie zasługuje na poparcie i może prowadzić w praktyce do licznych problemów interpretacyjnych (por. uwagi wyżej).</p>
<p>⇒ systemu monitoringu wizyjnego – rozumie się przez to instalację składającą się ze sprzętowych i programowych elementów służącą do odbioru obrazu, jego rejestracji, odtwarzania lub przetwarzania w celu osiągnięcia określonej funkcjonalności.</p>	<p>Proponowana definicja jest bardzo nieprecyzyjna.</p>
<p>⇒ kamery – rozumie się przez to urządzenie stacjonarne lub obrotowe poruszające się po zaprogramowanych torach, służące do konwersji optycznego obrazu otoczenia znajdującego się w polu widzenia tego urządzenia na postać sygnału analogowego lub cyfrowego przekazywanego do prowadzenia bieżącej obserwacji lub rejestracji na nośnikach informacji.</p>	<p>Mamy wątpliwości, czyta definicja jest dość precyzyjna i wyczerpująca. W szczególności nie jest dla nas jasne jej ograniczenie do urządzenia „stacjonarnego lub obrotowego poruszającego się po zaprogramowanych torach”.</p>
<p>⇒ podmiotu publicznego – rozumie się przez to organy państwowe, organy samorządu terytorialnego oraz państwowe i komunalne jednostki</p>	<p>Brak uwag.</p>

organizacyjne.	
⇒ otwartej przestrzeni publicznej – przestrzeń powszechnie dostępna.	Por. uwagi wyżej.
⇒ zamkniętej przestrzeni przeznaczonej do użytku publicznego – rozumie się przez to ograniczoną obszarowo przestrzeń lub obiekt udostępnione do użytku publicznego na warunkach określonych przez właściciela lub zarządzającego.	Por. uwagi wyżej.
⇒ przestrzeni prywatnej – rozumie się przez to przestrzeń lub obiekt wykorzystywany przez właściciela lub użytkownika wyłącznie w celach prywatnych.	Por. uwagi wyżej.
⇒ przetwarzaniu obrazu – rozumie się przez to działania polegające na zestawieniu obrazu z danymi pozwalającymi na identyfikację tożsamości osoby objętej monitoringiem wizyjnym.	Wprowadzenie tej definicji budzi nasze wątpliwości. Należy wziąć pod uwagę, że identyfikacja tożsamości osoby objętej monitoringiem wizyjnym jest możliwa bez zestawiania obrazu z innymi danymi (por. wyżej).
⇒ podmiotu uprawnionego – rozumie się przez to podmioty, które mogą mieć udostępniany wgląd do obrazu zarejestrowanego w systemach monitoringu wizyjnego oraz uzyskiwać kopie obrazu zarejestrowanego w systemach monitoringu wizyjnego, a także którym mogą być czasowo udostępniane systemy monitoringu wizyjnego. Podmiotami uprawnionymi w rozumieniu ustawy byłyby Policja, Straż Graniczna, Biuro Ochrony Rządu, Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralne Biuro Antykorupcyjne, Żandarmeria Wojskowa, Służba Kontrwywiadu Wojskowego oraz straże gminne/miejskie.	Por. uwagi niżej.
⇒ administratora systemu monitoringu wizyjnego – rozumie się przez to organ, jednostkę organizacyjną, podmiot lub osobę decydujące o celach i środkach funkcjonowania systemów monitoringu wizyjnego.	Brak uwag.

Monitoring wizyjny w otwartej przestrzeni publicznej

<p>Szeroki zakres obowiązków nakładanych na administratorów systemu dotyczy monitoringu wizyjnego stosowanego w otwartej przestrzeni publicznej.</p> <p>Monitoring w otwartej przestrzeni publicznej może być prowadzony jedynie przez podmioty publiczne lub podmioty niepubliczne działające na rzecz podmiotów publicznych oraz wyłącznie w celu zapewnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego lub w celu ochrony osób i mienia. Natomiast inne formy rejestracji obrazu w otwartej przestrzeni publicznej mogą być prowadzone o ile nie naruszają zakresu objętego ochroną przed rozpowszechnianiem, chyba że realizowane są w celach prywatnych lub wynika to z przepisów odrębnych.</p>	<p>Projekt zakłada, że monitoring może być prowadzony w otwartej przestrzeni publicznej wyłącznie w celu zapewnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego lub ochrony osób i mienia. Cele te są jednak jednocześnie elementem zaproponowanej definicji monitoringu. Rodzi to wątpliwość, czy Projektodawca rzeczywiście chciał objąć cele prowadzenia czynności zdalnego odbioru obrazu definicją monitoringu, czy jedynie ograniczyć możliwość jego prowadzenia do wskazanych celów (por. wyżej). Wykorzystanie wyrażenia „inne formy rejestracji obrazu” sugeruje tę pierwszą interpretację, jednak takie rozwiązanie uważamy za nieuzasadnione.</p> <p>Wykładnia językowa omawianego fragmentu projektu prowadzi do wniosku, że „inne formy rejestracji obrazu”, co prawda nienaruszające zakresu objętego ochroną przed rozpowszechnianiem, ale realizowane w celach prywatnych lub na podstawie przepisów odrębnych <u>są niedopuszczalne</u>. Taki wniosek jest zapewne wbrew intencji Projektodawcy i wymaga weryfikacji.</p> <p>Projekt nie wyjaśnia, o jakich przepisach odrębnych mowa.</p>
<p>Proponuje się przyjęcie rozwiązań, które pozwolą na włączenie społeczności lokalnej w proces podejmowania decyzji o zakładaniu lub rozbudowie systemów monitoringu wizyjnego poprzez zobowiązanie organów publicznych podejmujących decyzje w tym zakresie do prowadzenia konsultacji społecznych, prognozowania skuteczności funkcjonowania systemu i jej bieżącej oceny, dokonywania analizy rozwiązań alternatywnych, zapewnienia stałego dostępu do podstawowych informacji o wykorzystywanych systemach, w tym danych administratora.</p>	<p>Zaproponowane rozwiązania zasługują na poparcie, wymagają jednak rozwinięcia.</p>
<p>Systemy monitoringu wizyjnego w otwartej przestrzeni publicznej będą, nie rzadziej niż raz na rok, poddawane okresowej ocenie skuteczności ich funkcjonowania poprzez sporządzenie raportu uwzględniającego coroczną statystykę zdarzeń dotyczących naruszeń bezpieczeństwa i porządku publicznego ujawnianych za pośrednictwem systemów monitoringu wizyjnego.</p>	<p>Naszym zdaniem wprowadzenie obowiązku przygotowywania raportów obejmujących statystyki zdarzeń ujawnianych za pośrednictwem systemów monitoringu nie stanowi całościowej oceny skuteczności ich funkcjonowania. Taka ocena wymaga postawienia jasnych celów oraz zastosowania metod weryfikacji ich osiągnięcia. Niewątpliwie jest to</p>

	<p>rozwiązanie, którego brakuje i powinno zostać wprowadzone. Co więcej, rzeczowa i obiektywna weryfikacja skuteczności działania monitoringu powinna zakładać zaangażowanie niezależnego podmiotu zewnętrznego oraz przewidywać określone skutki (z rezygnacją z systemu monitoringu w przypadku stwierdzenia jego nieskuteczności włącznie).</p> <p>Mimo tych poważnych zastrzeżeń pomysł wprowadzenia obowiązku przygotowywania raportów dotyczących statystyki rejestrowanych zdarzeń oceniamy bardzo pozytywnie. Mamy jednak wątpliwości, czy jego ograniczenie do monitoringu wizyjnego działającego w otwartej przestrzeni publicznej jest uzasadnione. Uważamy również, że Projektodawca powinien jednoznacznie wskazać, czemu służyć ma ich przygotowanie. W przypadku publicznych instytucji korzystających z monitoringu wizyjnego zestawienia te powinny być publicznie dostępne.</p> <p>Zwracamy również uwagę, że obowiązek sporządzania raportów nie został zabezpieczony żadną sankcją. Uważamy, że jest to jedna z licznych luk, która mogłaby zostać wypełniona przez funkcjonowanie niezależnego organu, kontrolującego, czy administratorzy systemów realizują ten obowiązek.</p>
<p>Wprowadzony zostanie również obowiązek oznaczenia miejsca usytuowania kamer wchodzących w skład systemu monitoringu wizyjnego, który będzie wykonywany poprzez umieszczenie tablicy informacyjnej, zawierającej: piktogram, wskazanie danych administratora systemu monitoringu wizyjnego, wraz z danymi kontaktowymi.</p> <p>W przypadku, jeśli ze względu na usytuowanie kamery brak jest możliwości jednoznacznego oznaczenia miejsca jej lokalizacji lub byłoby to niezasadne ze względu na realizację informacyjnego celu oznaczania miejsca usytuowania kamery, obowiązek będzie spełniany poprzez umieszczenie tablicy informacyjnej w polu monitoringu kamery.</p> <p>Kwestie związane z objęciem wycinka otwartej przestrzeni publicznej przez monitoring wizyjny prowadzony w celu ochrony osób i mienia w zamkniętej przestrzeni przeznaczonej do użytku publicznego lub w przestrzeni prywatnej, zostały określone w rozdziale dotyczącym prowadzenia monitoringu wizyjnego</p>	<p>Naszym zdaniem obowiązek informacyjny powinien zostać rozszerzony co najmniej o wskazanie, czy obraz z kamery jest rejestrowany, czy na bieżąco obserwowany. Zwracamy również uwagę, że w przypadku kamer obejmujących swoim zasięgiem większy obszar umieszczenie informacji o monitoringu jedynie w miejscu instalacji kamery może okazać się niewystarczające. Dlatego naszym zdaniem niezbędne jest – choćby orientacyjne – oznaczenie przestrzeni, która jest poddana monitoringowi, a nie tylko miejsca usytuowania kamer.</p>

w zamkniętej przestrzeni przeznaczonej do użytku publicznego oraz monitoringu wizyjnego w przestrzeni prywatnej o ile obejmuje otwartą przestrzeń publiczną.	
--	--

Monitoring wizyjny w zamkniętej przestrzeni przeznaczonej do użytku publicznego oraz monitoring wizyjny prowadzony w przestrzeni prywatnej, o ile obejmuje otwartą przestrzeń publiczną

<p>Węższy zakres obowiązków dotyczyć będzie administratorów systemów monitoringu wizyjnego działających w zamkniętej przestrzeni przeznaczonej do użytku publicznego. Wiąże się to z faktem, iż tego rodzaju systemy służą nie tyle prowadzeniu ogólnych działań prewencyjnych, co ochronie osób i mienia znajdujących się na ściśle określonym obszarze. Jednak w dalszym ciągu systemy takie mogą być wykorzystywane przy zachowaniu podstawowych zasad wskazanych powyżej, a ich administratorzy będą zobowiązani do oznakowania obszaru objętego monitoringiem wizyjnym.</p>	<p>Naszym zdaniem inne cele, jakim służy monitoring w zamkniętej przestrzeni przeznaczonej do użytku publicznego, nie są wystarczającym uzasadnieniem dla węższego zakresu obowiązków nakładanych na administratorów systemów.</p> <p>Niejasne jest pojęcie „ogólnych działań prewencyjnych” – prawdopodobnie zostało ono użyte jako synonim „zapewnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego” (wbrew zasadzie, że każde powinno mieć inne znaczenie).</p> <p>Jest to jeden z nielicznych fragmentów, w których projekt odwołuje się do ogólnych zasad prowadzenia monitoringu, o których była mowa wyżej. Jednocześnie zwracamy uwagę na brak mechanizmów, które zapewnią realizację tych zasad (np. zasady minimalizacji ingerencji w inną przestrzeń).</p>
<p>Monitoring wizyjny w zamkniętej przestrzeni przeznaczonej do użytku publicznego będzie mógł być prowadzony przez:</p> <p>⇒ podmioty publiczne lub podmioty niepubliczne realizujące zadania publiczne w celu zapewnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego lub ochrony osób i mienia.</p> <p>⇒ podmioty nie realizujące zadań publicznych w celu ochrony osób i mienia.</p>	<p>Nie mamy jasności, czy zaproponowane rozwiązania prowadzą do wniosku, że działania spełniające definicję monitoringu, ale służące celom innym niż zapewnianie bezpieczeństwa i porządku publicznego lub ochrona osób i mienia będą w przestrzeni zamkniętej przeznaczonej do użytku publicznego dozwolone. Tymczasem działania tego typu powinny zostać poddane regulacji i ograniczeniom, ale nie całkowicie zabronione (np. ochrona zdrowia w placówkach medycznych).</p>
<p>Administratorzy systemów będą zobowiązani do poinformowania o objęciu monitoringiem wizyjnym zamkniętej przestrzeni przeznaczonej do użytku publicznego, nie poprzez oznaczenie lokalizacji poszczególnych kamer, lecz umieszczenie stosownych oznaczeń przy wejściu w obręb danej przestrzeni (budynku). W tym wypadku wykorzystywane byłyby również tablice informacyjne zawierające: piktogram oraz, wskazanie danych administratora</p>	<p>Takie sformułowanie obowiązku informacyjnego może prowadzić do sytuacji, w których prawo do informacji o poddaniu danej przestrzeni monitoringowi będzie fikcją: zamknięte przestrzenie przeznaczone do użytku publicznego mogą mieć bardzo dużą powierzchnię (np. galerie handlowe) oraz zróżnicowany charakter (np. monitoring stosowany w tzw. aquaparkach: przy kasach, w przebieralniach i na pływalni).</p>

systemu monitoringu wizyjnego.	Informacja o objęciu przestrzeni monitoringiem powinna zawierać również dane kontaktowe administratora oraz informacje, czy obraz jest na bieżąco oglądany, czy rejestrowany (podobnie jak w przestrzeni otwartej).
Przepisy dotyczące oznaczania o prowadzeniu monitoringu wizyjnego w zamkniętej przestrzeni przeznaczonej do użytku publicznego stosuje się do monitoringu wizyjnego prowadzonego w środkach transportu, w których wykonywane są usługi transportowe osób.	Środki transportu mogą zostać objęte rozwiązaniami przewidzianymi dla przestrzeni zamkniętej przeznaczonej do użytku publicznego na podstawie samej definicji tej przestrzeni.
Dodatkowe, wynikające z przepisów odrębnych, wymogi kontroli zostaną wprowadzone natomiast w odniesieniu do systemów monitoringu wizyjnego, w których dokonywane jest przetwarzanie obrazu, rozumiane jako działania polegające na zestawieniu obrazu z danymi pozwalającymi na identyfikację tożsamości osoby objętej monitoringiem wizyjnym (tak zdefiniowane przetwarzanie obrazu należy odróżnić od terminu „przetwarzanie danych” w rozumieniu ustawy o ochronie danych osobowych, który jest szerszy zakresowo, ponieważ obejmuje jakiegokolwiek operacje wykonywane na danych osobowych, jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie, udostępnianie czy usuwanie). Administrator systemu monitoringu wizyjnego, nie będący podmiotem publicznym lub podmiotem niepublicznym realizującym zadania publiczne, nie będzie mógł przetwarzać obrazu, chyba że uprawnienie to wynika z odrębnych przepisów lub jest prowadzone w zakresie niezbędnym do realizacji ochrony osób i mienia na warunkach wynikających z ustawy o ochronie osób i mienia oraz nie narusza przepisów o ochronie danych osobowych. W odniesieniu do tego rodzaju systemów wprowadzony zostanie obowiązek rejestracji u Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, a zastosowanie będą miały przepisy ustawy o ochronie danych osobowych.	Nie budzi naszych zastrzeżeń założenie, że zestawianie obrazu z danymi pozwalającymi na identyfikację powinno wiązać się z większymi niż w innych przypadkach ograniczeniami (zwłaszcza, jeśli odbywa się w sposób rutynowy czy automatyczny). Nie widzimy uzasadnienia dla zaproponowanych rozwiązań, jeśli mają one prowadzić do ograniczenia stosowania ustawy o ochronie danych osobowych (por. uwagi wyżej). Nie jest jasne, czy w otwartej przestrzeni publicznej również obowiązywać będą takie ograniczenia.
Natomiast obowiązek poinformowania o objęciu zamkniętej przestrzeni przeznaczonej do użytku publicznego monitoringiem wizyjnym w sytuacji przetwarzania obrazu, zostanie poszerzony o wskazanie: informacji o przetwarzaniu obrazu.	Obowiązek powinien obejmować również wskazanie danych kontaktowych administratora oraz informację, czy obraz jest na bieżąco oglądany, czy rejestrowany.
Monitoring wizyjny prowadzony w celu ochrony osób i mienia w zamkniętej przestrzeni przeznaczonej do użytku publicznego lub w przestrzeni prywatnej	Zwracamy uwagę na brak mechanizmów pozwalających na weryfikację, czy monitoring, o którym mowa, faktycznie prowadzony jest tylko w takim

może obejmować otwartą przestrzeń publiczną, tylko w takim zakresie, który pozostaje niezbędny dla realizacji celu prowadzenia monitoringu wizyjnego, tj. ochrony osób i mienia. W tym wypadku zakazane będzie prowadzenie przetwarzania obrazu, w zakresie obejmującym otwartą przestrzeń publiczną.	zakresie, w jakim jest to niezbędne.
Jeżeli monitoring prowadzony w przestrzeni prywatnej obejmuje przestrzeń otwartą, na zasadach określonych powyżej, administrator systemu jest zobowiązany do poinformowania o prowadzeniu monitoringu poprzez umieszczenie piktogramu na granicy przestrzeni prywatnej lub ścianie obiektu.	Nie ma podstaw do różnicowania zakresu informacji udzielanych osobom poddanym monitoringowi, dlatego naszym zdaniem informacja powinna zawierać nie tylko piktogram, ale również wszystkie inne elementy, o których mowa wyżej.
Poza zakresem niniejszej regulacji znalazły się natomiast systemy monitoringu wizyjnego, które uniemożliwiają konwersję optycznego obrazu do poziomu pozwalającego na obserwację lub rejestrację obrazu w zakresie objętym ochroną przed rozpowszechnianiem. Są to przykładowo systemy pozwalające na liczenie osób wchodzących do danej przestrzeni czy badanie typowych zachowań, jednak sposób prowadzonej przez nie rejestracji obrazu uniemożliwia identyfikację osób, które znalazły się w ich obrębie.	Ograniczenie wymogów dotyczących wykorzystania monitoringu o mniejszych możliwościach technicznych nie budzi zastrzeżeń, jednak całkowite wyłączenie działania ustawy w oparciu o tak nieprecyzyjne przesłanki oceniamy zdecydowanie krytycznie.

Administrowanie systemem monitoringu wizyjnego

Administrator systemu monitoringu wizyjnego, będący organem, jednostką organizacyjną, podmiotem lub osobą decydującą o celach i środkach funkcjonowania systemu monitoringu wizyjnego, będzie odpowiedzialny za zapewnienie bezpieczeństwa funkcjonowania systemu monitoringu wizyjnego. Będzie on zobowiązany do zarządzania systemem w sposób zgodny z celami ustawy oraz kontrolowania prawidłowości funkcjonowania systemu. Ponadto będzie on zobowiązany do zastosowania środków technicznych i organizacyjnych zapewniających ochronę odbieranego, rejestrowanego, odtwarzanego lub przetwarzanego obrazu, odpowiednią do zagrożeń, w tym do zabezpieczenia obrazu przed udostępnieniem osobom nieupoważnionym, zabranieniem kopii zarejestrowanego obrazu przez osobę nieuprawnioną, zmianą, utratą lub zniszczeniem zarejestrowanego obrazu.	Wymania nałożone na administratora wymagają rozwinięcia i uszczegółowienia. Doprecyzowania wymaga również to, kto jest osobą upoważnioną do dostępu do obrazu i nagrań.
Administrator systemu monitoringu wizyjnego będzie mógł powierzyć innemu	Naszym zdaniem ustawa powinna ograniczyć możliwość powierzenia

<p>podmiotowi, w drodze umowy zawartej na piśmie, realizację zadań związanych z administrowaniem systemem monitoringu wizyjnego. W tym wypadku podmiot, o którym mowa powyżej, będzie mógł administrować systemem wyłącznie w zakresie i celu przewidzianym w umowie. Odpowiedzialność za przestrzeganie przepisów niniejszej ustawy będzie spoczywać na administratorze systemu monitoringu wizyjnego, co nie wyłącza odpowiedzialności podmiotu, który zawarł umowę, za administrowanie systemem niezgodnie z tą umową.</p>	<p>prowadzenia monitoringu publicznego (zwłaszcza w przypadku zintegrowanych systemów miejskich) podmiotom prywatnym.</p> <p>Jedyny rodzaj odpowiedzialności przewidzianej w projekcie to odpowiedzialność karna, która ma charakter indywidualny i osobisty. W tym kontekście fragmenty dotyczące odpowiedzialności są niejasne i trudne do interpretacji.</p>
<p>Administrator systemu monitoringu wizyjnego wyznaczy administratora bezpieczeństwa systemu monitoringu wizyjnego nadzorującego przestrzeganie zasad ochrony, o których mowa powyżej. Jeśli administrator systemu monitoringu wizyjnego nie wyznaczy administratora bezpieczeństwa systemu monitoringu wizyjnego, to samodzielnie pełni tę funkcję.</p> <p>Do obsługi systemów monitoringu wizyjnego będą mogły być dopuszczone wyłącznie osoby posiadające upoważnienie dostępowe nadane przez administratora systemu monitoringu wizyjnego, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej, a administrator systemu będzie zobowiązany do zapewnienia kontroli nad dostępem do systemu monitoringu wizyjnego.</p> <p>Ponadto będzie on prowadził ewidencję osób upoważnionych do dostępu do systemu monitoringu wizyjnego, która powinna zawierać: imię i nazwisko osoby upoważnionej, datę nadania i ustania oraz zakres upoważnienia do dostępu do systemu monitoringu wizyjnego, a także identyfikator, jeżeli jego istnienie wynika ze specyfiki systemu informatycznego.</p>	<p>Ustawa powinna formułować określone wymagania dotyczące administratorów bezpieczeństwa systemu monitoringu oraz osób obsługujących system. Ma to podstawowe znaczenie nie tylko ze względu na potrzebę zapewnienia maksymalnej skuteczności działania monitoringu, ale również poszanowanie prywatności i innych praw osób poddanych obserwacji.</p> <p>Projekt nie przewiduje instrumentów kontrolowania tego, czy do obsługi systemu dopuszczone są wyłącznie osoby posiadające upoważnienie oraz czy administrator prowadzi ewidencję, o której mowa niżej.</p> <p>Projekt nie wyjaśnia, o jakich przepisach odrębnych mowa.</p>
<p>Osoby, które zostaną upoważnione do dostępu do systemów monitoringu wizyjnego, będą obowiązane zachować w tajemnicy informacje uzyskane w trakcie prowadzenia monitoringu oraz dotyczące bezpieczeństwa funkcjonowania systemów monitoringu wizyjnego.</p>	<p>Brakuje definicji i wyjaśnienia, jaki charakter będzie miała tajemnica, o której mowa w komentowanym fragmencie, na przykład kto i na jakich warunkach będzie mógł zwolnić z tajemnicy osobę zobowiązaną do jej przestrzegania.</p>
<p>Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w drodze rozporządzenia określi sposób prowadzenia i zakres dokumentacji określającej środki techniczne i organizacyjne zapewniające ochronę odbieranego, rejestrowanego, odtwarzanego lub przetwarzanego obrazu w odniesieniu do systemów</p>	<p>Nie jest jasne, dlaczego rozporządzenie ministra ma dotyczyć jedynie systemów monitoringu wizyjnego działającego w otwartej przestrzeni publicznej i czy podmioty prowadzące monitoring w innych rodzajach przestrzeni będą zobowiązane do prowadzenia analogicznej dokumentacji.</p>

<p>monitoringu wizyjnego działających w otwartej przestrzeni publicznej.</p>	
<p>Dodatkowe zadania zostaną nałożone na administratorów systemów monitoringu wizyjnego instalowanych w otwartej przestrzeni publicznej – będą oni zobowiązani do prowadzenia corocznej statystyki zdarzeń dotyczących naruszeń bezpieczeństwa i porządku publicznego ujawnianych za pośrednictwem systemów monitoringu wizyjnego, z uwzględnieniem ich rodzajów. Administratorzy systemów monitoringu wizyjnego instalowanych w otwartej przestrzeni publicznej są również zobowiązani do posiadania procedur natychmiastowego informowania Policji w przypadku stwierdzenia zaistnienia zdarzeń dotyczących naruszeń bezpieczeństwa i porządku publicznego.</p>	<p>Brakuje podstaw do ograniczenia obowiązku przygotowania corocznej statystyki zdarzeń do systemów monitoringu prowadzonego w otwartej przestrzeni publicznej.</p>
<p>Wprowadzony zostanie również minimalny termin przechowywania obrazu zarejestrowanego w systemach monitoringu wizyjnego działającego w otwartej przestrzeni publicznej – 30. Termin ten nie obejmuje systemów monitoringu wizyjnego działających w zamkniętej przestrzeni przeznaczonej do użytku publicznego. Ponadto wprowadzony zostanie maksymalny czas przechowywania zarejestrowanego obrazu dla obu ww. przestrzeni – nie dłużej niż 90 dni, chyba że w tym okresie organy uprawnione wystąpią o zabezpieczenie zarejestrowanego obrazu w związku z prowadzonymi czynnościami.</p> <p>Niszczenie nagrań będzie realizowane poprzez protokolarne zniszczenie nośnika, na którym zostały one utrwalone albo poprzez ich skasowanie lub nadpisywanie, przy równoczesnym zakazie ich technicznego odzyskiwania.</p>	<p>Okres przechowywania nagrań powinien wynikać z zasady celowości (ustawa powinna wprost ograniczać możliwość przechowywania nagrań przez czas dłuższy niż jest to niezbędne dla realizacji celu), przy jednoczesnym ograniczeniu maksymalnego czasu przechowywania nagrań. Brakuje uzasadnienia dla wprowadzenia maksymalnego okresu przechowywania nagrań w zaproponowanym wymiarze (90 dni). W naszej opinii jest to okres zbyt długi. Zwracamy uwagę, że w państwach, w których ustawodawca zdecydował się na precyzyjne wskazanie długości przechowywania nagrań, okres ten krótszy i wynosi 30 dni (np. Hiszpania, Lichtenstein), a w niektórych jest nawet wyraźnie krótszy (np. w Austrii nagrania usuwane są po 72 godzinach).</p>

Ograniczenia w zakresie możliwości prowadzenia monitoringu wizyjnego

<p>Proponuje się również wprowadzenie ustawowych ograniczeń w zakresie możliwości prowadzenia monitoringu wizyjnego. Zgodnie z nimi:</p> <p>⇒ Monitoring wizyjny nie może być połączony z możliwością prowadzenia bieżącego przekazywania lub rejestracji dźwięku pozwalającego na słuchanie lub zapis prowadzonych rozmów, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.</p>	<p>Brak uwag.</p>
---	-------------------

<p>⇒ Monitoring wizyjny nie może być prowadzony w miejscach, które mogłyby naruszać godność człowieka, chyba że dopuszczenie takie wynika z przepisów odrębnych.</p>	<p>Popieramy koncepcję ograniczenia możliwości prowadzenia monitoringu w takich miejscach. Zwracamy jednak uwagę, że pojęcie „naruszenia godności człowieka” może rodzić wiele wątpliwości. Być może celowe byłoby wskazanie przykładowych sytuacji, w których do takiego naruszenia dochodzi – mogłoby to stanowić wskazówkę interpretacyjną. Wysoka precyzja jest szczególnie niezbędna ze względu na proponowany przepis karny (por. uwagi niżej).</p>
<p>⇒ Zakazane jest stosowanie atrap kamer w otwartej przestrzeni publicznej.</p>	<p>Zakaz powinien obowiązywać również w zamkniętej przestrzeni przeznaczonej do użytku publicznego – brak jest uzasadnienia do ograniczenia go wyłącznie do przestrzeni otwartej.</p> <p>Jednocześnie zwracamy uwagę, że założenia nie definiują, czym jest atrapa. Ta definicja powinna obejmować również нефunkcjonujące (np. zepsute) kamery.</p>

Uprawnienia organów ścigania

<p>Założenie celu prowadzenia monitoringu wizyjnego jako zapewnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego lub ochrony osób i mienia, implikuje potrzebę wprowadzenia szczegółowych regulacji dotyczących uprawnień służb działających w tym obszarze.</p>	<p>Zgadzamy się z potrzebą szczegółowej regulacji dotyczącej uprawnień służb działających w tym obszarze. Jednak regulacje te nie mogą sprowadzać się do maksymalizacji uprawnień policji i innych służb bez jednoczesnego wprowadzenia mechanizmów gwarancyjnych i kontrolnych.</p>
<p>W celu zapobiegania lub wykrywania przestępstw i wykroczeń, administrator systemu monitoringu wizyjnego bezzwłocznie udostępnia funkcjonariuszom lub żołnierzom podmiotów uprawnionych, wgląd do odbieranego lub zarejestrowanego obrazu z monitoringu wizyjnego. Administrator systemu monitoringu wizyjnego jest również zobowiązany do bezzwłocznego sporządzenia lub umożliwienia sporządzenia kopii zarejestrowanego obrazu dla podmiotów uprawnionych. Podmioty uprawnione mogą dokonywać wglądu do odbieranego lub zarejestrowanego obrazu z monitoringu wizyjnego albo uzyskiwać kopie zarejestrowanego obrazu wyłącznie w takim zakresie, jaki jest niezbędny dla realizowanych przez nie zadań.</p>	<p>Należy ograniczyć możliwość wglądu do nagrań lub uzyskiwania kopii nagrań przez uprawnione podmioty jedynie do przypadków realizacji przez nie zadań w zakresie zapobiegania lub wykrywania przestępstw i wykroczeń (niektóre służby realizują również np. zadania analityczne).</p>
<p>Udostępnienie wglądu do odbieranego lub zarejestrowanego obrazu w systemie</p>	<p>Fakt udostępnienia wglądu powinien być również odnotowywany</p>

<p>monitoringu wizyjnego dokonywane będzie w sposób nieodpłatny na ustne żądanie funkcjonariusza albo żołnierza podmiotu uprawnionego i będzie odnotowywane w sporządzanej przez niego dokumentacji dotyczącej prowadzonych działań.</p>	<p>w dokumentach prowadzonych przez administratora systemu monitoringu.</p>
<p>Natomiast administrator systemu monitoringu wizyjnego będzie zobowiązany do umożliwienia sporządzenie kopii z nagrań, o których mowa powyżej:</p> <p>⇒ funkcjonariuszowi albo żołnierzowi podmiotów uprawnionych wskazanemu w pisemnym wniosku Komendanta Głównego Policji, Komendanta Głównego Straży Granicznej, Szefa Biura Ochrony Rządu, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej, Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego lub ich Zastępców albo osób przez nich upoważnionych oraz właściwego miejscowo komendanta straży gminnej/miejskiej lub jego zastępcy.</p> <p>⇒ na ustne żądanie funkcjonariusza albo żołnierza posiadającego pisemne upoważnienie osób wskazanych powyżej.</p> <p>Postępowanie z kopiami zarejestrowanego obrazu uzyskanymi w ww. warunkach, regulują przepisy odrębne.</p>	<p>Zasadą powinno być udostępnianie kopii z nagrań na pisemny wniosek, a ustne żądanie powinno być jedynie wyjątkiem. W związku z tym należy na podmioty uprawnione nałożyć generalny obowiązek pisemnego wnioskowania o kopie nagrań. W wyjątkowych sytuacjach żądanie mogłoby mieć charakter ustny, a wniosek pisemny byłby dostarczony w ciągu kilku dni.</p> <p>Każdy przypadek sporządzenia kopii z nagrań powinien być odnotowywany w dokumentacji prowadzonej przez administratora systemu.</p>
<p>Dodatkowo te z podmiotów uprawnionych, które na podstawie innych ustaw, posiadają uprawnienie do obserwowania i rejestrowania przy użyciu środków technicznych obrazu zdarzeń w miejscach publicznych, wykonując te czynności będą mogły korzystać z systemów monitoringu wizyjnego należących do innego administratora. Podmioty uprawnione mogą korzystać z systemów monitoringu wizyjnego należących do innego administratora tylko w niezbędnym zakresie w celu zapobiegania lub wykrywania przestępstw i wykroczeń.</p>	<p>Projekt nie precyzuje, czy to uprawnienie dotyczyć będzie wyłącznie otwartej przestrzeni publicznej, czy również przestrzeni zamkniętej przeznaczonej do użytku publicznego.</p> <p>Bez względu jednak na zakres tego uprawnienia, korzystanie przez podmioty uprawnione z systemów monitoringu należących do innego administratora rodzi szczególne zagrożenia dla prywatności. Komentowany przepis nie stawia przed uprawnionymi podmiotami żadnych ograniczeń – na jego podstawie możliwe będzie stałe wykorzystywanie na przykład przez policję systemów monitoringu należących do innych administratorów (mogłoby to być po prostu uzasadniane koniecznością wykrywania wykroczeń popełnianych na obszarze objętym monitoringiem).</p> <p>Niezbędne jest ograniczenie tego uprawnienia, na przykład poprzez</p>

	wprowadzenie obowiązku uzyskania zgody organu zewnętrznego względem uprawnionych (sądu lub prokuratora) oraz ograniczenie czasu, przez jaki korzystanie z takiego uprawnienia będzie możliwe.
--	---

Przepisy karne

<p>Wprowadzenie ww. obostrzeń i obowiązków skutkuje koniecznością opracowania odpowiednich przepisów karnych, dlatego też proponuje się wprowadzenie następujących zapisów:</p> <ul style="list-style-type: none"> ⇒ Kto będąc do tego zobowiązany nie oznacza miejsca usytuowania kamery albo przestrzeni lub obiektu objętych monitoringiem wizyjnym podlega grzywnie. ⇒ Kto prowadząc monitoring wizyjny dokonuje rejestracji dźwięku w sposób pozwalający na słuchanie lub zapis prowadzonych rozmów, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. ⇒ Kto wbrew przepisom prawa prowadzi monitoring wizyjny, w miejscu które może skutkować naruszeniem godności osoby objętej monitoringiem wizyjnym, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. ⇒ Kto w sposób nieuprawniony prowadzi monitoring otwartej przestrzeni publicznej, zamkniętej przestrzeni przeznaczonej do użytku publicznego lub przestrzeni prywatnej osób trzecich, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. ⇒ Kto przechowuje nagrania, ponad czas, do którego jest uprawniony albo dokonał usunięcia danych przed terminem do którego przechowywania był zobowiązany, podlega grzywnie. ⇒ Kto dopuścił się technicznego odzyskania zarejestrowanego obrazu z monitoringu wizyjnego po upływie maksymalnego czasu jego przechowywania podlega grzywnie. ⇒ Kto przetwarza obraz, choć jego przetwarzanie nie jest dopuszczalne albo do którego przetwarzania nie jest uprawniony, podlega grzywnie, karze 	<p>Naszym zdaniem wprowadzenie omówionych wyżej propozycji nie jest jednoznaczne z koniecznością wprowadzenia przepisów karnych. Realizacja większości obowiązków wynikających z ustawy powinna być bowiem gwarantowana na drodze administracyjnej: za pośrednictwem niezależnego organu kontrolnego, który byłby uprawniony do nakładania kar administracyjnych. Sankcjom karnym powinny podlegać jedynie najpoważniejsze naruszenia.</p> <p>Zwracamy również uwagę na mogące pojawić się trudności w precyzyjnym sformułowaniu przepisu karnego dotyczącego zakazu prowadzenia monitoringu w miejscach, w których może to skutkować naruszeniem godności osoby. Brak precyzji rodzi bowiem wątpliwości natury konstytucyjnej (związane z zasadą <i>nullum crimen sine lege certa</i>).</p> <p>Podobne wątpliwości dotyczą propozycji przyjęcia przepisu dotyczącego prowadzenia w sposób nieuprawniony monitoringu otwartej przestrzeni publicznej, zamkniętej przestrzeni przeznaczonej do użytku publicznego lub przestrzeni prywatnej osób trzecich. Wymaga on doprecyzowania pod kątem tego, jakie działania są uprawnione, a jakie nie (w tym momencie projekt nie daje jednoznacznej odpowiedzi na to pytanie).</p> <p>Włączenie w definicję monitoringu wizyjnego celów, którym ma on służyć, prowadzi do wniosku, że przepisy karne posługujące się tą definicją nie będą obejmować działań podejmowanych w innych celach. Takie rozróżnienie uważamy za nieuzasadnione.</p> <p>Przypominamy również sygnalizowane wyżej wątpliwości dotyczące zakresu regulacji ustawy. Jego zestawienie z proponowanymi przepisami karnymi może prowadzić do wątpliwości interpretacyjnych.</p>
--	---

ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

- ⇒ Kto udostępnia obraz uzyskany z systemów monitoringu wizyjnego lub umożliwia dostęp do niego osobom nieupoważnionym, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. Jeżeli sprawca działa nieumyślnie, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.
- ⇒ Kto administrując systemem monitoringu wizyjnego choćby nieumyślnie narusza obowiązek stosowania środków technicznych i organizacyjnych zapewniających ochronę odbieranego, rejestrowanego, odtwarzanego lub przetwarzanego obrazu, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.
- ⇒ Kto będąc administratorem systemu monitoringu wizyjnego nie umożliwia podmiotom uprawnionym bezzwłocznego wglądu do odbieranego lub zarejestrowanego obrazu z monitoringu wizyjnego albo nie sporządzi lub uniemożliwi im sporządzenie kopii zarejestrowanego obrazu, podlega grzywnie.
- ⇒ Kto umyślnie uszkodził zarejestrowany obraz pochodzący z monitoringu wizyjnego lub systemu monitoringu wizyjnego w celu uniemożliwienia dostępu do obrazu podmiotom uprawnionym lub uzyskania przez nie kopii zarejestrowanego obrazu, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.
- ⇒ Kto bezprawnie posługuje się kopiami zarejestrowanego obrazu pochodzącego z monitoringu wizyjnego, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.